

TRASA Č. 3 – TĚŠÍKOVSKÁ KYSELKA SPECIÁL

Šternberk

Romanticky upravený gotický hrad s vestavěným renesančním zámkem. Poničen za husitských válek, za třicetileté války a požárem v r.1578. Opraven a přestavěn v r.1886 za Jana II. z Lichtenštejna. Dnes hrad spravuje Vlastivědné muzeum v Olomouci.

Jádro hradu středověké, na konci 19. století za držení Lichtensteinů hrad částečně romanticky přestavěn, cenné sbírky původního rodového muzea a bohatý mobiliář svezený z nezpřístupněných severomoravských zámků. Na hradě můžete vidět osobní výtah z počátku století a nově objevený původní středověký záchod převět.

Zdroj informací:
<www.hray.cz>

Kláster Šternberk

Kláster byl založen roku 1371 Albertem II. ze Šternberka. Současná podoba někdejšího kláštera v těsné blízkosti šternberského hradu pochází z 18. století a je výsledkem tvůrčí aktivity jeho posledních proboštů. Spolu s farním kostelem je nejvýznamnější barokní architekturou města. Budova proboštsví, dnes fara, byla postavena za probošta Patricia Vavřince Lehmana asi v letech 1718 - 1723, jeho nástupce Patricius Jan Meixner (1726 - 1734) nechal zabudovat barokní letohrádek, později zbořený, v zahradě kláštera, která byla přeměněna na vznosný park. Vlastní stavba konventu podle projektu Amonia Beduzziho byla provedena za probošta Jana Josefa Glätzla ve 30. a 40. letech 18. století. Na výzdobě klášterních budov se podíleli vynikající umělci moravského baroka - malíř Jan Kryštof Handke, sochaři Filip Sattler a Jan Kammereith. Barokní přestavba kláštera byla završena novostavbou klášterního a farního kostela Zvěstování Panny Marie na místě zbořeného, původně gotického kostela v letech 1775 - 1783. Stavbu podle projektu brněnského architekta Františka Antonína Grimma provedl stavitel Václav Thalherr. Na výzdobě kostela se podíleli sochaři Jan Michael Scherhauf, Ondřej Schweigel a Václav Prchal, fresky v interiéru namaloval prostějovský malíř František Antonín Sebastini, obraz na hlavním oltáři je dílem Antonína Lublinského a obrazy bočních oltářů namalovali Josef Winterhalter a Leopold Kupelweiser.

Zdroj informací:
<<http://www.hrady.cz/?OID=3106>>

Těšíkovská kyselka

Východně od obce Těšíkov na samotné katastrální hranici u Trusovického potoka (znám také jako Bělkovický či Loděnický potok Luschnitzerbach nebo

Sauerbrunnbach), se nachází zřídlo Těšíkovské kyselky. Do konce roku 1945 zde byly tři vývěry. Tento minerální pramen je znám již roku 1669, první záznam o jeho účincích je z roku 1673. Těšíkovská kyselka byla jedním z velmi oblíbených výletních cílů v teplých letních dnech pro vandruchtivé domácí i dovolenkové hosty ze Šternberka, Olomouce a okolí. Studánka na okraji louky vedle potůčku darovala lahodný osvěžující doušek, který nabírali turisté po dlouhé pěší túře přineseným pohárkem, nebo hrnkem. V blízkosti podél potoka směrem od Horní Loděnice (Deutsch Lodenitz) se rozprostírala velké louka k veselým hrám a k odpočinku (dnes větší část zalesněna). V okolí pramenu odpočívali mladí a staří, klábosili, zpívali, jedli svačinu kterou si přinesli v ruksaku a pozorovali z hloubky vystupující uhličitě bubliny v horní ploše explodující a čeřící hladinu. Odtékající voda pak zbarvovala červenohnědou barvou kameny potoka a uzavírala tuto přírodní scenérii. Rezem zbarvený pramen bohatě obohacený oxidem uhličitým byl zvláště doporučován pro tehdejší chudokrevné městské děti.

Zdroj informací:

<<http://tesikov.empecom.cz/>>

Hrad Tepenec

Hrad Tepenec stával v Bělkovickém údolí, 4 km východně od Šternberka.

Bělkovickým údolím vede silnice směrem k Hraničným Petrovicím. Asi 5 km za Bělkovicemi je kamenolom, který zlikvidoval kopec na kterém stával hrad Tepenec a tím zpečetil jeho osud.

Půjdeme-li Bělkovickým údolím dál až na křižovatku se silnicí Šternberk – Libavá, o 50 m dále najdeme upravený pramen dobré minerální vody, Těšíkovské

kyselky.

Dále v okolí můžeme navštívit muzeum hodin a hrad ve Šternberku, monumentální chrám Navštívení Panny Marie a poutní místo na Svatém Kopečku u Olomouce, zbytky kartuziánského kláštera v Dolanech a zejména starobylé město Olomouc, druhou největší Městskou památkovou rezervaci v Česku.

zhledem k mnoha nepřesným informacím o současném stavu hradu Tepenec, které se podle typu pramenů velmi liší a jsou způsobeny patrně absencí fyzické návštěvy některých autorů na místě samém, si dovoluji vše aktuálně k červnu roku 2006 upřesnit.

V první řadě je potřeba krátce zmínit situaci hradu, v jeho původní podobě. Od severovýchodu směrem na jihozápad orientovaná mohutná ostrožna byla ve středověku využita v délce asi 420 m (!). její konec a to asi 50 m délky zaujal hrad a 370 m délky předpolí, široké přes 100 m., oddělené na konci od pokračujícího stoupajícího terénu měnícího se v náhorní planinu mohutným, do skály vytesaným příkopem.

Dnešní stav je následující. Z celkové délky asi 420 m zůstala zachovaná přibližně čtvrtina. Lom ničí situaci od jihozápadu, tedy konce ostrožny (místa hradu). Zachován tak zůstal asi 120 m dlouhý úsek předpolí, počítáno od mohutného příkopu mezi předpolím a pokračujícím terénem. Ten je až 25 m široký a hluboký přes 10 m. Po

celém obvodu zbytku předpolí je zachovaný val, který tvoří rozpadlá hradba, podle úseků lícovaných kamenů asi 1.2 m silná. Severovýchodní konec předpolí je vyvýšený a v jeho východním rohu je vidět dobře znatelný úsek zdiva hradby. Na severozápadní straně val s rozpadlou hradbou prudce klesá a v dolní části ve svém zlomu jsou zachované zbytky zdí vstupní brány, dosud asi 2 m vysoké. Příznačně několik metrů za branou je již terén lomem částečně odtěžený a brána tak symbolicky otvírá pohled do zničené části....

Na opačné straně předpolí, než je brána, tedy té jihovýchodní, vede druhá cesta do podobného zlomu v obvodovém valu a snad zde byla další brána, potvrzeno to není, možná jde o novodobý průlom. Také na povrchu zachovalého předpolí lze vysledovat několik hrázek pravidelných kamenů, svědčících o původní zástavbě. Popisované zbytky předpolí jsou volně a bezpečně přístupné, tedy v dostatečné vzdálenosti od současného ohniska lomu.

Na závěr lze tedy říci, přesto že hrad a velká část předpolí jsou nenávratně zničeny, pořád je místo velmi zajímavé a jak se zdá, mohutná stěna lomu, která místo ničí se zatím po dřívějším povrchovém odstřelu zastavila v uctivé vzdálenosti, protože odtěžený terén je několik desítek metrů před předpolím porostlý již vyšším porostem, tedy aktivita zde již nějaký rok neproběhla.

Zdroj informací:

<<http://www.hrady.cz/index.php?OID=634>>